

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Wet op woonwagens en woonschepen.

Verschenen is de memorie van antwoord der regeering op het voorloopig verslag ¹⁾ omtrent het wetsontwerp houdende regeling betreffende woonwagens en woonschepen ²⁾. De ministers van justitie en binnenlandsche zaken zijn, niettegenstaande de gemaakte aanmerkingen, van meening gebleven, dat het voorgestelde stelsel het meest verkiezelijke is en dat bijv. een afzonderlijke regeling voor woonwagens en een afzonderlijke voor woonschepen geen aanbeveling verdient, al geven zij toe, dat tusschen de bevolking dier beide groepen van verplaatsbare woningen in het algemeen een verschil bestaat, in zooverre als de bewoners der woonschepen in den regel geen gevaar voor de maatschappelijke orde opleveren. Maar in de praktijk is zulk een onderscheid uit een wettelijk oogpunt niet goed door te voeren en stuit op vele moeielijkheden, zooals de ministers uitvoerig betoogen. Derhalve blijven zij er bij, dat deze beide vervoermiddelen in één wet behooren te worden geregeld en bij algemeenen maatregel van bestuur kunnen verschillende eischen worden gesteld aan woonwagens en woonschepen en met de verschillen er tusschen rekening worden gehouden. De ministers gaan verder mede met die leden der Kamer, die zich niet konden vereenigen met den eisch van een volstrekt verbod van woonwagens door enkele leden bepleit.

Zij geven verder toe, dat een zeer moeielijk punt is de vraag, hoe voorzien moet worden in de nooden van hen, wien de vergunning tot het gebruiken van een woonwagen of woonschip wordt onthouden of ontnomen. Zij troosten zich echter met de mildheid der bepalingen, die een te plotseling ingrijpen in het bestaan der bewoners zal voorkomen. De meesten, aan wie het verder wonen in woonwagen of woonschip zal worden ontzegd, zullen dat te wijten hebben aan het feit, dat zij onvoldoende middelen van bestaan hebben en daarin op ongeoorloofde wijze voorzien en voor dezulken heeft de staat geen zorgen op zich te nemen. Voorts bieden woningwet en armenwet middelen om in de eerst bedoelde gevallen te voorzien.

De ministers hopen, dat de wet op 1 Februari 1915 in werking zal kunnen treden.

Wat het denkbeeld betreft, de uit woonwagens en woonschepen verdreven personen ter beschikking van de regeering te stellen en ze bijv. te Veenhuizen onder dak te brengen, meenen de ministers, dat de regeling daarvan behandeld moet worden bij een afzonderlijk wetsontwerp ter bestrijding der bedelarij en landlooperij, dat op dit oogenblik in voorbereiding is. Zij achten het echter niet goed de woonwagenplaag te doen voortduren, totdat zulk een wet geheel zal zijn tot stand gekomen, en willen derhalve thans dit onderwerp afzonderlijk regelen.

Bij de behandeling der verschillende artikelen worden nog verscheidene der daarbij gemaakte opmerkingen beantwoord en hier en daar eenige wijzigingen aangebracht. O. a. erkennen de ministers de in het voorloopig verslag gemaakte opmerking omtrent art. 32 als juist. In dat artikel worden opgegeven de wijzigingen, die te brengen zijn in de besmettelijke-ziektenwet om haar bepalingen ook van toepassing te doen zijn op de woonwagens, waarop zij thans geen vat hebben. Er was n.l. in het voorloopig verslag gevraagd, of in art. 4 der wet op de besmettelijke ziekten, dat aan den burgemeester het recht geeft *huizen, keeten en vaartuigen*, die brandpunten van besmetting zijn of dreigen te worden, geheel of gedeeltelijk te doen reinigen of ontsmetten, niet ook „woonwagens” moesten worden genoemd. De ministers hebben nu in dat artikel de „woonwagens” ook ingevoegd.

MUNTENDAM.

1) Zie *Nederl. Tijdschrift v. Geneeskunde* 1914, I, bldz. 756.

2) Zie *Nederl. Tijdschrift v. Geneeskunde* 1912, II, bldz. 1944.